

forudsætte, at der ikke vil melde sig andre Lieb-
havere til en sliq Eiendom; thi paa saadanne
vil der vistnok der ikke være Mangel. — Efter
hvad der saaledes foreligger, troer jeg ikke, der
er nogen Anledning til for Diebliffet at ned-
sætte den tidligere bestemte Kontorholbsgodt-
gjørelse af 1500 Rd.; hvorledes Forholdet vil
stille sig efter Udløbet af de tre Aar, for hvilke
Loven skal gjælde, skal jeg lade være usagt.

A. Sage: Det ærebe Medlem anførte
her et Tilfælde, hvor en Amtsforvalter efter
hans Mening havde en mindre Kontorholbs-
godtgjørelse, end han i Virkelighed gav ud. Nu
kunde der jo være ærebe Medlemmer her til-
stede, som troe, at der var andre Amtsfor-
valtere, som oppebar mere i Kontorholbsgodt-
gjørelse, end Staten maaste egentlig burde give
dem, men jeg skal ved denne første Behandling
ikke sige videre, end at det er min Hensigt at
undersøgte dette Spørgsmaal lidt nærmere Drøf-
telse og sandsynligviis at stille et Endrings-
forslag, der saavidt muligt foreløbig skal gaae
ud paa at indskrænke Lovens Varighed til eet
Aar for at faae Sagen nærmere undersøgt.
Jeg skal nu ikke opholde det ærebe Thing med
nogen Bemærkning desangaaende, men jeg skal
til anden Behandling fremsætte de Grunde,
som synes mig at kunne tale herfor.

Eschering: Hvad det foreliggende Lov-
forslag angaaer, da kunde man sige, at det
ikke har nogen stor Vigtighed, da det jo kun
skal gjælde for 3 Aar; men det forekommer
mig dog, at det i sine Forudsætninger indehol-
der adskillige Betragtninger, som neppe kunne
holde Stik. Der er saaledes deri den Forud-
sætning, at naar den overordnede, for Land og
Kjøbstad anordnede Kommunalbestyrelse kommer
i stand, vilde der derved fremstaae Regnskabs-
førere, som, saavidt jeg kan forslaae af Be-
grundelsen, skulle være tilstede paa Amtsfor-
valterkontoret og deeltage i Udtællingerne. Det
forekommer mig, at dette maa være Meningen,
idet det nemlig i Motiverne til Lovudkastet
hedder: „At der af Amtsraadene skulde udnæv-
nes Regnskabsførere, der paa de vedkommende
Amtstuer vilde have at modtage de til Amts-
repartitionsfondene opkrævede Indtægter, besørge

Udtællingerne og aflægge Regnskabet“; jeg troer, at
dette maa beroe paa en Misforstaaelse; jeg kjen-
der ikke, hvad man senere er kommen til angaaende
Loven om den overordnede Kommunalbestyrelse
i det Udvalg, som har den under Behandling,
men da det første Udvalg behandlede denne Sag,
og, saavidt jeg veed, udgjør den Anstuelse, man
dengang kom til, Grundlaget for det, man nu
arbejder paa, har dette slet ikke været Hen-
sigten; disse Regnskabsførere skulle kun have
smaa Udtællinger, men de skulle anvises paa
Amtstuerne, saa at Forholdet paa Amtstuen
med Hensyn til Udtællinger og Opkrævninger
bliver alskurat det samme som hidtil. Dette er
imidlertid ikke det Vigtige; hvad der er vigtigt,
men ikke særligt kan komme i Betragtning ved
denne Lov, det er, at den Forbindelse, som nu
finder Sted af Skatteudskrivning og Skatte-
opkrævning, troer jeg ikke, naar man nøiere
overveier Sagen, kan vedblive at være hos
Amtsforvalterne. Der er et andet Spørgs-
maal, som vi maae tage under Overveielse, naar
Sagen om Amtsforvalternes Lønning ligger for,
og deres Stilling kommer i Betragtning, det
er, at den private Opkrævning, at den hele
Række af, om jeg saa maa kalde det, private
Amtsforvaltere, der nu ere tilstede, ikke passer
til de nuværende Forhold, og at det er langt
sundere at lade hele Opkrævningen stee umid-
delbart hos alle Fæstere end igennem Guds-
bestyrelsen. Der er for Diebliffet en saadan
Tilstand i Landet, at dette godt kan stee; naar
Godeiernes Forpligtelse til at sørge for, at
Skatterne virkelig indskyde, kun er subsidiair,
saa behøver det ikke at være anderledes; der
vindes derved for Staten, at den faaer sine
Indtægter 3 Maaneder tidligere, hvis jeg ikke
huffer feil, og dette vil rundelig, efterhaanden
som man lærer at forvalte de Midler, som
man har til sin Raadighed, dække de forsøgede
Udgifter, som kunne fremkaldes ved en saadan
Forandring. Jeg skal for mit Vedkommende
iøvrigt slutte mig til den ærebe sidste Tale og
ønske, at dette Forholds Afgjørelse kunde ud-
sættes et Aar. — Hvad der blev sagt af en
æret Rigsdagsmand (Brun) om Amtsforval-
ternes Boliger, fortjener ogsaa nogen Opmerk-
somhed. Jeg mener ikke ganske det Samme
som han, at man nemlig — forsaavidt jeg har